

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda és kiadó-hivatal:
főntca, 328-ik szám alatt,
az Eperjesi Bankegylet könyvnyomda-helyiségeiben.

ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény,
valamint előfizetés, hirdetés és a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden szombaton.

Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapesten
és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DIJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös
hirdetes jutányosabb.

— Bélyegdíj: minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitván minden sor 10 kr.

Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen
levelek csak ismerős kezektől fogadtatnak el.

Előfizetési felhívás

az

„EPERJESI LAPOK“

cimű

társadalmi s gazdasági hetilap I. negyedére.

Előfizetési feltételek.

Egész évre 4 frt.
Félévre 2 „
Negyedévre 1 „

Az előfizetési pénzek az Eperjesi Bank-
egylet könyvnyomdájába intézendők.

Vidéki előfizetések legcélszerűbben posta-
utalvánnyal eszközölhetők.

Eperjes, március 26-án.

A szabálytalan folyású Szekeső partjai
mellett elterülő rétek és szántóföldek sokat
szennvednek a gyakori áradások következté-
ben, melyek évről évre mind sűrűbben tör-
ténnek s egyre kártékonyabban hatnak.

A birtokosok nem tekinthették közönyö-
sen ebből eredő veszteségeiket, hanem tar-
tottak összejöveteleket és tanácskozmányo-
kat azon kérdés fölött, hogy miként kellene
az oly gyakran ismétlődő bajnak egyszer-
smindenkorra elejét venni.

Hogy erre nézve alkalmas módot lehes-
sen igénybe venni, szükséges volt mindenek-
előtt kipróbálni és megállapítani azon kör-
ülményeket, melyek a Szekeső gyakori ára-
dásaira okot szolgáltatnak vagy azokat elő-
segítik.

Sokan a soóvári malomgátban keresték
az okot, mely a víz lefolyását gátolva, kény-
szeríti a Szekeső vizét, hogy magasabb ál-
lás mellett medreit elhagyja.

Az ez ügyben eljáró szakértők hason-
lóan ezen népszerű nézethez csatlakoztak s
szintén a gátban látták az áradások főokát.
Fölhozott, hogy a gát felállítása előtt a
Szekesőnek szabályosabb medre volt. De a
gátépítés után iszaplerakódások támadtak,
melyek ismét cserjék és fűzések fölbur-
jánzására adtak okot s ezen fűzések és
cserjék annyira megszükték a medret, hogy
a gát létezésével karöltve járó ezen körü-
lmények összehatásában kell az áradások okát
keresni.

A közbirtokosság törekvése ezek szerint
első sorban oda irányult, hogy a soóvári ma-
lomgát, mint az összes kalamitások kutfeje
eltávolíttassék, annál is inkább, mert ki lön
fejezve azon nézet, hogy a gát levágása ese-
tében a Szekeső-folyó önerejéből szabályozná
medrét.

A közbirtokosság közgyűlésein ezen fel-
fogás ellenében egyesek részéről — kik e
szántóföldeknek az áradások általi öntözését
kívánatosnak és hasznosnak tüntették fel —
nyilvánítottak ellenkező nézetek is, de a
többség a jelzett felfogáshoz csatlakozott, azt
magáévá tette s most már mindenkép azon
volt, hogy e felfogásnak gyakorlatilag is ér-
vényt szerezzen.

Célozták azt eleintén egyezkedések és
tárgyalások útján, melyek a kincstárral —
mint a kérdéses malomgát tulajdonosával —

folyamatba tétettek, de a melyek sikerre nem
vezettek.

A mit ekkép békés uton elérni nem
lehetett, azt most közigazgatási uton akarták
keresztülvinni. S csakugyan keletkezett a tör-
vények alapján egy törvényhatósági határozat,
mely a malomgát levágatását rendelte el.

A határozat megvolt tehát, de nagyobb
nehézségekbe ütközött azon feltételek előte-
remése, melyek a határozat keresztülvitelére
szükségesek.

S ebben rejlik ha oka annak, hogy e
kedvező határozat meghozatala dacára oly
hosszadalmasan húzódott az ügy s annyi ideig
nem történt abban semmi érdemleges lépés.

Bekövetkezett az inség; megalakult a
megyei inségi bizottság, s annak kebelében
arról tanácskoztak, hogy mi módon kellene
a nyomorba süllyedt s csaknem az éhhalállal
küzködő népen segíteni.

Legalkalmasabb módnak találtatott in-
ségi közmunkáknak foganatosítását venni al-
kalmazásba.

Kiszemeltettek tehát egyes utvonalak,
melyeknek inségi közmunkával való foganato-
sítása kormányilag engedélyeztetett.

A célba vett és kilátásba helyezett köz-
munkák között a Szekeső-folyó szabályozása
is meg lön peditve, a mi a parti közbirtok-
osság körében is újra fölbreszté a reményt,
hogy az áradások által okozott bajokon vég-
re-valahára gyökeresen segítve leend. Kész-
séggel kimondta ennél fogva a birtokossági
közgyűlés annak idejében, hogy a Szekeső-
szabályozás eszméjét örömmel üdvözli s haj-

TÁRCA.

A megtépett zászló.

Irtá és március 15-én szavalta: Kósa Barna.

Jelige: (Dessseffy Arisztid képére mutatva)

„Ez a hős, a hon s szabadság öre,
Oh hajolj meg, hogy ha látod őt,
Érted ment ő száz csatán előre,
Hogy kiküzdje a dicsőbb jövőt!
Vére — oh ne félj — nem folyt hiába.
Bár kezén a szent ügy elesett,
Bevegült az a földnek porába,
Hogy eszmével lenne terhesebb!

És e vércsep zálog a jövőre,
El ne csüggedj sorsüldözte nép!
Felsút a nap a Kárpát tetőre!
A nagy eszme fel fog kelni még!
Felnövekszik, hoz lombot, virágot
A szabadság élő fája majd . . .
Oh legyen hát mindörökké áldott:
A ki erte küzdött, érte halt!
Illyés Bálint. („Egy szabadsághős sírján“)

Sivatag pusztában egy magában álló
Dombocsa tetején lobog a vén zászló, —
Sirhalom az a domb . . szabadsághős hamva
Örök csend s' békében nyugoszik alatta, —
Fejfája e zászló, szárnya meg van tépve,
Lemosódott róla a szüzuanya képe,
Rongyos már a zászló . . . a pusztá viharja
Számталanszor tépte, egyszer kicsavarja!

Mig a zászló rongyát lebegteti a szél,
A megtépett zászló panaszosan beszél:
— „Oh ne vess meg vándor, hogy ily rongyos
vagyok,

Összetörték szárnyam harcok viharában,
Szélvisszel birkóztam százszor e pusztában,
Hajdan déleceg voltam, büszke mint a palma,
Szárnyamat vidáman hajnali szél rázta!

Ha az esti napnak vérpiros sugára
Lángkéve módjára ragyog a pusztára:

Felpírulok akkor . . . s' magam akként érzem
Mintha ott lengenek újra a harc téren!
Megújulnak a rég letűnt dicső napok,
Bűbájos emlékek körülöttem ragyog.
Látom a hőseket, kik a szabadságért
Dalolva küzdtenek, s' onták a piros vért!

Hunnia kék egén a szabadság napja
Felderült, sugárit messze ragyogtatja, —
De a sötétségnek s' szolgátságának népe
A szabad hon ellen orvul sikra lépe!
S a szegény magyarra törtek a testvérek,
A kik ekkoráig vele együtt éltek, —
De megdördült Kossuth isteni szózata:
„Fel! ti hű honfiak! veszélyben a haza . . . !“

Mintha tárogató zengene harsányan,
Mely megrázkódtatja a holtat sírjában, —
Mintha megjelent voln' hős Rákóczy lelke,
Hogy a magyart újra csatára felkeltse:
Ugy riadt a magyar Kossuth vész-szavára,
Harci-zajtól zengett Duna, Tisza tája, —
Mintha rontó vihar száll a hegytetőre:
Ugy rohant a sereg a harcban „Előre . . . !“

S a mi hős tettekről beszél az ős rege
Homérnak eposza, Nieblungok éneke:
Mindazoknál dicsőbb harcokat küzdének
A névtelen hősök, a dicső honvédek!
Elszámolni nem is tudnám a csatákat,
A hol a honvédek futó ellent láttak, —
Ha a világ fája koszorúvá lenne:
Még se lett voln' elég a vitéz fejekre!

Magyar dicsőségnek ragyogó sugára!
Dicsfényed elárad késő unokákra!
S ha örök időkig fog a magyar élni:
Nem lesz elég idő e harcról beszélni!
Bár most kopott vagyok, össze-vissza tépve,
Mégis büszkévé tesz annak az emléke:
Hogy e dicső harcban ott valék, ott lengtem,
Mint fényes szivárvány dörgő fellegekben:

Arra is emlékszem, midőn északi fény
Pirult fel rémitón a Kárpát tetején!
Nemsoká utána a zsarnok serege
Megjelent, terhétől a föld is remeg; —
A sziklasziget sem bir vad áradattal,
Kis seregünk nem birt a tengernyi haddal,
S' a szabadság napja Világosvár mellett
Letűnt és utána sötét éjszaka lett!

E sötét éjben oly gazságok történtek,
A mit csak borzadva emlit a történet:
Haynau, a véreb, dicső tizenhárom,
Kikhez hasonlót még csatákban nem láttak,
Arad városában kivégzett egyszerre, —
Ennek emlékére lázad agy, szív, elme . . . !
Óles volt e véreb kedvenc mulatsága,
S megszaporodott a martyroknak száma!

Elfedé homálya nyirkos börtönének
Azokat kik innen nem menekülének, —
A menekülteket idegen föld népe
Fogadá résztvevő, baráti ölébe; —
Engemet pediglen busongó vitézek
Ez elesett bajnok sírjára tüzének,
S' hosszú évek óta azt az időt várom:
Hogy újra felvesznek s' lengek a csatákon!

S már-már a kétségnek iszapos hulláma
Elfed s' tűnedezik reményem sugára, —
Kétségem nagy tenger, kis sziget a remény,
Hogy újra felvesznek már alig hiszem én!
Hisz a magyar nem él, csak tengődik tétlen,
Csüggedés vett erőt a nem rég hős népen, —
Jövőjében szemem vigaszt alig láthat:
Hisz testén táplálja a rut viperákat!

Kaján ellenitől nem félténem népem,
Csak ne rágódnék a fekély öntestében, —
De a fekély ott van . . . kívágni nem lehet,
Egy óvszere lenne: s' ez a honszeretet!
De ez oly ritka most, mint télben a villám,

landó annak megvalósítását anyagilag is előmozdítani.

Az inségi közmunkák vezetésére kiküldött kir. mérnök ennél fogva megbízást nyert, hogy a kérdéses szabályozás tervét kidolgozza.

Ez megtörtént s a valóban igen nagy gondnal és fáradsággal kidolgozott terv egy kimerítő s mély szakértelemről tanuskodó emlékirat kíséretében, mely az eddigi fel fogástól lényegesen eltérő sőt azokkal — pontos számítások alapján felállított — sarkalatosan ellentétes nézponokat emel érvényre.

Mindenekelőtt kiemeli az emlékirat azt, hogy azon felfogás, mintha a Szekcső áradásainak oka a soóvári malomgátban lenne keresendő, téves, mert az eddig eljár szakértők véleményének kiindulási pontja nem volt helyes. A Szekcső lejtmezését ugyan is a Tárca-ba való beömlésétől kell megkeze deni, minek az ellenkezője történt. Ezen el lentétes nézetet bizonyítja az emlékirat megjelölésén egyttal azon módokat és esz közöket, melyek által az áradásokkal össze kötött bajoknak elejét venni lehetne. Ezek nek lényegét pedig a Szekcső-folyó rendsze res szabályozásában kell keresni.

Az e részben készült tervek szerint a Szekcső-folyó egészen új, szabályos [medret nyerne, mely a mostani folyás irányában se lid ivületben metszené keresztül az ártért.

Ezen szabályozás azonban az összes ez zel járó munkákat beleértve, százezer for rinttal nagyobb költséget igényelne.

Ily tetemes költséggel szemben termé szetesen szó sem lehet arról, hogy a közbir tokosság önmaga, saját erejével létesítse a tervet, mivel az árterület sokkal kisebb, sem hogy a munkákat keresztülvitele által elérhető előnyök ezen költségekkel arányban álljanak. Arról már annál kevésbé lehet szó, mivel a szabályozásnak inségi közmunkával való foga natosítása végkép elejtett, a mi már onnan is látszik, mivel az Eperjes és Sebes közti ál lamut emelésének kérdése a Szekcső-szabá lyozástól egészen elkülönített.

A szekcsőparti közbirtokosság ennél fogva ismét saját erejére van utalva s most már — ha birtokait ármentesíteni kívánja — nem maradand más teendője, mint visszabályozási társulattá alakulnia s mindenekelőtt tisztába jönni azon kérdéssel, vajjon a talán szeré nyebb terjedelmű s egyelőre csak a legszük ségesebbekre kiterjeszkedendő óvintézké dekre szorító ármentesítés mennyiben függ össze a soóvári malomgát létezésének kérdé sével.

Az ifju kéjvadász, rút divatbáb a lány . . . !*)
Azt a szép virágot, a honzeretetet,
Eldobják, miként a haszontalan terhet!

Oh más idők voltak s' más nép midőn büszkén
Lobogtattak engem a harcok mezején!
Lánglelkű ifjuság sora előtt lengtem.
S' lelkes honleányok koszorúztak engem!
Eltűnt a dicső nép . . . az ujjab nemzedék
Elődi nyomába alig, aligha lép . . .
Napjaimat hiu vágyódásban tengem,
Jöj pusztai vihar, és seperj el engem! —

Elhallgat a zászló . . . szivem fájón érzi:
Hogy bús panaszában igaza van néki, —
S' már-már a csüggedés lelkem is megszállja,
Azonban csakhamar a remény felváltja!
Elvész szemem elől a jelen pusztája,
A jövőbe nézek, látom titkát tárva,
Látok honzerető, viruló nemzetet,
Csalogányok zengnek a zöld virány felett!

Zeng a csalogány, a szabadság madara,
Dalától visszhangzik mindenütt a haza,
Haragosabb színt ölt e hangokra a föld,
Lánggá lesz a sugár, pirossá lesz a zöld, —
Igen, pirossá lesz, mert a régi jármot
Megunta a nemzet s bátran sikra szállott, —
Vér festi pirosra a füvet, — s' a bátrak
A szabadságot megszerzik a hazának!

Meglehet, hogy akkor már sirban pihenek,
Tenyészik siromon tarka virág-sereg, —
Ámde ha meghallom a csatakürt szavát:
Felnyitom azonnal siromnak ajtaját!
Jobb kezembe kardot, balba zászlót véve,
Feretegként rontok rá az ellenségre . . .
Még holtan is küzdök a magyar hazáért,
A magyar hazáért, magyar szabadságért! !

*) A ki nem az, ne vegye magára! — Kósa.

Ezen kérdés tisztába hozatala nézetünk szerint első sorban szükséges, mivel — mint megjegyeztük, a szakértők nézetei e tekintetben eltérnek s mivel a helytelenül megvá lasztott kiindulási pont az egész vállalat si kerét is kockára teszi.

Eperjesi Széchenyi-kör.

A magyar irodalmi szakválasztmányának f. hó 22-én rendezett házi előadásán dr. Mosászky Titusz orvos ur tartott felolvasást „A fürdők gyógyhatásáról s azok használati módjáról. Fe lette örvendtünk, hogy eme nagyfotosságú s köz egészségügyi szempontoknál fogva az emberi társadalomra nézve nagy horderővel bíró tárgyól egy szakember véleményét s itt-ott utasító helyes tanácsait is hallottuk. Értekező érdekes és szor galommal összeállított felolvasásából következő néhány elvet említettük meg. A gyógyfürdők egész ben hatása a jó s egészséges levegőn kívül nem csak az illető ásványviz használatától, de egyéb tényezőktől, melyekre pedig hazai fürdőink szé mos helyén vajmi kevés gondot szoktak fordítani, van függővé téve. Eme tényezők nem egyebek, mint a társas élet, tápláló s egészséges ételek és italok, alkalmas sétahelyek s nyugalom, mint a melyek a beteg s erőiben lankadt egyének a fel üdülést s megerősödést b.ztosítják. Ha hazai für dőinkben a fentnevezett s okvetlenül megkívánt tényezőkre nagyobb figyelmet fordítanak a hiva tott s a főfelügyelettel megbízott közegek, ugy bizonyára nagyszámu ásványfürdőink, melyek gyógy hatás tekintetében bátran kiállják a versenyt a hasonnemű külföldiekkel, nagyobb látogatottságnak örvendenének s így közvetve nemzetgazdasági szempontoknál fogva is mindenesetre hazánknek használnának, a mennyiben a felüdülésre vagy szór akozásunkra hozott áldozatok az országban ma radnának s nem vándorolnának külföldre, annál is inkább, mivel máskülönb — mint felolvasó le vezette — hazai fürdőinkben is megvannak azon tényezők és feltételek, melyek egy fürdő gyógy hatását kiteszik, csak kellőleg felhasználásnak. Felolvasó érdekes előadását folytatni fogja.

A csütörtöki utolsó zeneestély alkalmából megint annyian jöttünk össze a Széchenyi-hörben, hogy már kezdet előtt félórával a helyiség min den része el volt foglalva, s a később érkezett nőknék is már csak nehezen lehetett helyet csinálni. — A részvét növekedése is mutatja, hogy e helyen a kör tagjai fele részének sem nyujt hatná azt, a mi azokat a fennálló alapszabályok szerint megilleti.

Welche Wendung durch Gottes Fügung!
Ugyanazon házba és terembe, hova még nem régen leginkább az arany borjut imádó üzérvilág zárandokolt, most az igazhitűek járnak fel a muzsáknak áldozni.

A műsor e lapok olvasóival már közölve van. Mozart negyedik Symphoniájának első része oly jól volt zenekarunk által előadva, hogy annak többi részét is szívesen hallgattuk volna. Hirschman derék karmesterünköt ezuttal sem tagadhatjuk meg elismerésünket, hogy rövid idő alatt szerény eszközökkel is már annyira tudta hozni zene- és dalkarunkat. Itt is látszik, hogy megfelelő szakértelem s kitartás sok akadályt képes elhárítani.

Dietz Kornelia kisasszony zongora játéka, ki Chopin gyönyörű F-mol Etudjét a szépek ta lán legszebbikét, egy Impromptuet s egy Mazurkát szinte e hallhatatlan lengyel zeneköltőtől adott elő, láttuk hogy a zongora technikáját már eddig is sokra vitte s kiváló tehetséget tanusított. Bartsch Gizella kisasszony egy a dobsinai jégbarlangi emléknék címzett ábránd előadásánál szintén nagy ügyességet fejtett ki. Szerzőjét Nagy Albertet nem ismerjük, e művét nem halottuk előbb, a költő intentióját tehát nem tudtuk egészen felfogni.

Különös élvezetet nyújtott Klór Gyula ur szép fuvolajátéka, ki ez idilli hangszernék igen megfelelő dallamos paraphrast, hegedű- és zongorakísérettel választott Verdi Trovatore című operájából. Ezt a kellemes hangjánál fogva va rázs hatású hangszert most ritkán hallani hang versenyekben. Egyszerűen kiment a divatból, mert a mai meztelen realizmus inkább kedveli a zajosabb harsogó s physikailag ható hangszereket. Briccialdi kit a negyvenes években Pesten halot tunk volt a legjelentékenyebb művész a fuvolán. utolsó időben Doppler testvérek hazánkfiak sze rettették meg e hangszert ismét a művészkörök ben, kiket ismerőseinknek a hatvanas években nálunk itt három este volt alkalmuk hallani. Lágy megnyerő hangja még az országsóvár Frid riket Lengyelország felosztóját is képes volt ugy a hogy megindítani, vagyis inkább megszelidíteni — kit a burkusok talán azért neveznek nagynak hogy ez a pokoli terv az ő agyában született, őket megvetette s nyelvöket kigunyolta.

Az estély további folyama alatt érdeklődést keltett és tetszett a hallgatóságnak Desseswffy-Gizella kisasszony és Desseswffy Árpád ur tilinkó játéka, mely mint az előbbi számok is élénk tapsban részesült.

Mindenek felett azonban Waniek Gizella

kisasszony éneke ragadta magával a hallgatósá got, melyet Graf Lajos ur igen ügyesen kísért zongorán. Az a fesztelen, könnyed előadás, gyö nyörű, a scala minden részeiben egyenletes szép hang, valóban igéző benyomást tett a közönségre. Mintha csak, beszélni akarva, mintegy magától fejlődött volna a beszédből ének, még pedig igen szép ének.

Befejezésül Makoviczky Gizella kisasszony jeles zongorakísérete mellett Fekete Imre ur ját szott hegedűn több magyar dalt, azzal a jellemző sajtáságosan lelkesítő eredeti vonással, mely a magyar zenét világszerte oly kedvelté tette.

Észrevétel nélkül végre nem hagyhatjuk, hogy hangszereink hangolása még némi kívánni valót hagy hátra. Ezen pedig csak ugy lehet se gíteni, ha a hangolás egyenlősítése céljából be hozzuk a már mindenütt elfogadott francia dia pasont, meghozatjuk az annak rendszeresítésére s ellenőrzésére megkívántató, s a pesti zeneakade mia által hitelesítendő hangmérlegeket s azokat a működő tagok közt kiosztjuk, hogy a körbeli műkedvelők hangszerei s zongorái mindég egy és pedig a Széchenyi-kör zongorájának A hangja után legyenek hangolva. Pater Janus.

A zeneszakválasztmány által f. é. március hó 31-én rendezendő Haydn-ünnepély műsorozata a következő:

1. Haydn József életleírása. Szerkesztette és felolvasta dr. Mosászky Győző.

2. Hetedik Symphonia C-durbán Haydn-tól. Zongorán játszik négy kézzel Mész Anna és Irén kisasszonyok.

4. „Die Harmonie der Ehe“ Haydn-tól. Énekli a kör dalkara.

4. „G-dur“ Quartette Haydn-tól. Előadják: Hazslinszky Ágost, Jannovitz Adolf, Hirschmann Ferenc és Wimmer József urak.
Kezdeté 6 1/2 órákor.

Felhívás a hazai közönséghez.

A magyar általános ipar-egylet megalakult. Céljai és feladatai s az erre szánt eszközök felől az alapszabályokban foglaltakon kívül most is csak újra ismétéljük azt, a mivel néhány buzgó tagtársunk az egylet alapítóhoz fordult.

Az országszerte megindult gazdasági és ipa ros mozgalmak elég érthetően hirdetik, hogy a haza anyagi érdekeiben tevékenységre kell ser kennünk.

Mindnyájan érezzük az ország közzgazdasá gában létező hiányokat. Elerőtlenedni látjuk mező gazdaságunkat, elcsenevészni iparunkat a külföldi verseny, — pangani kereskedelmünket — a ket tőnek gyöngesége folytán. Így nem fejlődhetik egészséges forgalom, viruló közlekedés s mindannyi nak baját érezi az ország, a társadalom, a nemzet. E bajokat rögtön orvosolni alig lehet ugyan, de a mindenha legerőteljesebbnek bizonyult önsé gély itt is kétségkívül a leghatalmasabb eszköz leend, hogy a jelenlegi állapoton változtassunk.

Szándékunk e cél elérése végett a korunk ban leghathatósabb eszközöz fordulni s a társu lás terére lépni, mindenekelőtt a létező iparnak fejlesztésére, a hiányzóknak teremtésére, ez által a termelés és kereskedés emelésére hatni és így hazánk jólétének előmozdítására törekedni.

Ma már nem szorul magyarázatra, hogy a gazda és az iparos, a kereskedő és a tőzsér jól felfogott érdekei azonosak. Mindnyája csak pros peráló társadalomban szerezhethet maga is jólétet, saját vagyonosodásával öregbítvén az ország gaz dagodását is.

De mert a mezőgazdaság is csak fejlett s bőven termelő ipar mellett juthat tökéletesedésre; mert csak erőteljes ipar és mazőgazdaság mellett virulhat és fejlődhetik egészséges kereskedés: azért kell tevékenységünk főirányát első sorban az ipar felvirágoztatásában keresnünk.

Közeget teremtettünk tehát társulás utján, az ország összes értelmiségének, a haza összes anyagi és szellemi erőinek. Ezen osztályok egye sítése a hazai ipart tüzvén ki cégül, azt olykép óhajtja művelni, hogy törekvéseiben az iparoson kívül a gazda, a kereskedőn kívül a haza jólétéért buzgó tisztviselő, mellette a született főúr s az értelmes munkás egyaránt részt vehessen, s vala mennyinek egy cél felé, egy irányban való közre működése végeredményül a hazai jólét gyarapodá sát biztosítsa.

E cél a magyar általános iparegyletnek Budapesten való létesítése által véltük elérhetni, mint a hogy csakugyan a főváros és vidék hiva tott köreinek rokonszenvével és támogatásával ta lálkoztunk.

Az egylet, mint ilyen, első sorban a hazai ipart s az iparosok érdekeit törekszik előmozdi tani; előkészíti az iparral rokon termelő ágak összhangzó működését; megismerteti a nagy kö zönséggel iparunk termőképességét és a hazai ipa rosok kiváló termékeit, ez által felkeltvén iránta a rokonszenvet és bizalmat; törekedik az iparos osztály értelmiségének emelésére hatni oktatás, az izlés nemesítése s más haladottabb országok ipartermelésének megismertetése által; mindinkább felkelti iparkodik a munkás osztálynak buzgó

a hallgatóság-
gyesen kísért
előadás, gyö-
en egyenletes
omást tett a
karva, mintegy
ól ének, még
lla kisasszony
e Imre ur ját-
zzal a jellemző
ással, mely a
ltté tette.
n hagyhatjuk,
némi kívánni
gy lehet se-
se céljából be-
tt francia dia-
ndszeresítésére
esti zeneakade-
ket s azokat a
gy a körbeli
i mindég egy-
nak A hangja
Pater Janus.
é március hó
műsorozata a
Szerkesztette
n Haydan-tól.
Anna és Irén
ydo-tól. Éneklő
ól. Előadják:
f. Hirschmann
nséghez.
et megalakult.
zánt eszközök
n kívül most
néhány buzgó
lult.
lasági és ipa-
rdetik, hogy a
gre kell ser-
közgazdasá-
látjuk mező-
kat a külföldi
et — a ket-
nem fejlődhetik
s mindannyi-
lom, a nemzet.
g lehet ugyan,
zónyult öse-
nasabb eszköz
toztassunk.
t a korunk-
ni s a társu-
létező iparnak
ere, ez által a
hatni és így
ekedni.
zatra, hogy a
s a tözsér jól
lja csak pros-
aga is jólétet,
z ország gaz-
csak fejlett s
kéleltetésére;
zadáság mellett
kereskedés:
t első sorban
k.
ársulás útján,
a haza összes
ztályok egye-
ül, azt olykép
n az iparoson
haza jólétéért
tett főr s az
essen, s vala-
n való közre-
ét gyarapodá-
iparegyletnek
tük elérhetni,
s vidék hiva-
ogatásával ta-
orban a hazai
zik előmozdi-
termelő ágak
i a nagy kö-
s a hazai ipa-
keltvén iránta
ik az iparos
ni oktatás, az
bb országok
; mindinkább
álnak buzgó-

ságát és fokozott ügyesség utáni törekvését, mit nyilvános elismerés s ez osztályok különleges érdekeinek ápolása s előmozdítása útján fog elérni; szóval a rendelkezésére álló eszközökkel oda működik, hogy terjedt, lehetőleg sokoldalú és tökéletes iparnak szükségérete a nemzet valamennyi rétegeiben felkeltvén, elméletileg és gyakorlatilag képzett férfiak önzetlen egytűműködése által a hazai ipar tökélesbítették, s hogy így anyagi és közgazdasági helyzetünk javítása felé komoly és elhatározott léptekkel közeledhessünk.

A jelzett feladatok nagysága már eleve is kizárja annak lehetőségét, hogy nemzetünk bármely osztálya kivonhassa magát e tevékenység alól.

Nem is akarjuk mi szétforgácsolni az erőket, melyek hasonló célokra már egyesültek. Sőt ellenkezőleg, minden tábortan toborzunk, minden használható erőt körünkbe akarunk gyűjteni.

Ma, midőn az ipari haladás — mint láttuk — határozó befolyással van a gazda és földmives tevékenységére, míg viszont a nyerstermelés mikénti sikerülése visszahat számos iparunk még fennállhatására is; midőn az ország iparos viszonyainak mikénti fejlődése által legközvetlenebbül van érdekelve annak kereskedelme és forgalma; — midőn az ipar többé ki sem vonhatja magát a művészet nemesítő hatása alól, ez pedig csakis az ipar segítségével lehet elkövetni a nagy részét közkinccsére is: ma többé nem lehet szó külön érdekek ápolásáról, avagy a már-már eltemetett kaszt-szellem újra ébresztéséről.

Mindnyájunk egyesült erejére van szüksége ez országnak, hogy haladhasson. Kell, hogy vállvetve álljanak egyvüvé mindazok, kiknek a haza jóléte szívéükön fekszik, hogy háirtsák el az országunkat fenyegető legnagyobb veszélyt, mely az egyre erősülő külföldi versenyyel szemben akkor érne, ha tétlen nézői maradtunk a szomszéd államok szellemi s anyagi fejlődésének, elfelejtve, hogy megállapodás és visszaesés gazdasági tekintetben egyértelműek.

De ez nem fog megtörténni, mert polgártársaink megértették a kor intő szavát.

Tagjaink gyűltek s a magyar általános iparegylet oly társaságban tarthatá meg alakuló gyűlését, melyre bármely ország bármely egylete büszke lehetett volna, s a melyben a legkülönbözőbb társadalmi osztályok színe-java van képviselve.

De mindeddig csak képviselve vannak kisebb-nagyobb mértékben ez osztályok, nem tömegesen vannak még az egyletben, melynek céljait oly melegen karolta fel a hazai közönség.

Pedig nem azért tűztünk oly nagy célokat zászlónkra nem azért alakultunk meg hogy társulati csendéletet élve, teendőink költségfedezetére a kormány segélyéhez vagy a főváros nagylelkűségéhez forduljunk.

Midőn a létező hazai ipar felvirágoztatását és fejlesztését a hiányzóknak meghonosítását tűztük ki az egylet céljainak, midőn az ország közgazdasági érdekeit karöltve a mezőgazdasággal és kereskedéssel, támogatva a tudomány és művészet által, akarjuk érvényesíteni, azért mertük mindezt az önségély alapján valószínűnek odaállítani, mert összes hazai közönségünk támogatására számítottunk.

Most is hozzája fordulunk. Egyletünknek a tagok ezreivel kell rendelkezni; az ország anyagi jólétéért buzgó minden hazafinak benne kell lenni, sorakozni kell a zászló körül, melyre Magyarország vagyonosodása van kiírva, s akkor ki is fogjuk azt küzdeni s veie az erő és hatalmat!

A magyar általános iparegylet nevében:
Szlávy József, elnök.
Ipoi Arnold, alelnök.
Báró Kochmeister Frigyes, alelnök.
Keleti Károly, igazgató.

A közönség figyelmébe.

Az „Első magyar általános biztosító társaság“ életosztályának értesítője, a hazai néptanító urakhoz — külön nyomatban s az ügy felkarolása szempontjából — szétküldtven, nem tartom feleslegesnek az előttem fekvő füzetke s a benn foglalt fontos cél ismertetése érdekében néhány szót közre beszélni.

A tapasztalás mindennapi példája szomoruan illusztrálja azon tényt, hogy midőn a társadalom egyes rétegei, családok, családtagok, akár önhibájuk folytán, vagy halvézet következtében nyomorba jutnak, ennek okait hirtelen sokszor saját maguk sem ismerik.

A gazda legfontosabb számadataival sem érkezik, ha nem gazdálkodik. De hát a kinek nincs miben gazdálkodnia, az valjon mit gazdálkodik meg? Semmit, az takargasson!

Nincs állás, melynek oly csekély a jövedelme, hogy abból legalább valamit meg ne lehetne takarítani, csak takarékosági hajlam kell hozzá.

Ha más culturnemzetek anyagi viszonyait a mieinkkel párhuzamba vonjuk, a különbség azonnal kitűnik; pedig ott sem terem az áldás utfélen csakhogy takarékos a nép. Nálunk nem így áll a dolog s azért a kényszer egy nemével kell azt meghonosítanunk s illetőleg pótolnunk.

Az „Első magy. ált. biztosító társaság“ életosztálya egy jól szervezett s kellő alappal bíró takarékosági intézet.

Pénzkezelési módja szigorubb, mint a hazai takarékpénztáraké, mit azonban szervezete hoz magával s így pl. a takarékpénztárba helyezett tőkét még bármely időben kivethetjük; addig az életbiztosítási pénztár csak a kitűzött cél elérésekor nyitja meg pénztárát.

Az életbiztosítás alakilag kétféle u. m. a) Toke vagy nyugdíj biztosítás, mely a biztosított halála után fizetett ki.

b) Toke és nyugdíj — életjáradék — biztosítás mely a biztosított életében fizetendő ki. Biztosítási módok:

1. A családfő halála esetében a családtagok számára,
2. más egyének hagyományozására,
3. az elsőszülöttségi hitbizományi intézmények mellett ifjabb gyermekek kielégítésére,
4. tartozások vagy követelések biztosítására stb. stb.

Ily biztosítási módokat szerint a befizetendő díj oly csekély, hogy az még a legszerényebb körülmények közt élő egyéneknek is ajánlható pl. Ha egy családapa 1000 forintot ohajt biztosítani akként, hogy ezen toke bármikor bekövetkező halála esetén az örökösöknek vagy bárkinek kifizetessék; fizetnie kell — ha pl. 30 éves korában biztosította magát — havonként 2 frtot.

Ebből tehát láthatjuk, miként ily esekély havi összeg megtakarítása mellett bármikor következik be a családfő halála, övét nem fogja teljes nyomorban hagyni.

Nem találkoznunk kedvezőlenebb körülményekkel akkor sem, ha akár gyermekeinket — bizonyos évszámot véve fel — vagy agkorunk esetére magunkat biztosítjuk. A befizetett toke veszélyeztetve semmi esetre sincs, mert ha például valaki kiházasítási illetményül 1000 frtot biztosított gyermeke részére, de ez idő közben elhal, úgy az addig befizetett összeget a szülők nyerik vissza.

Találkoznunk ezenkívül még egy feltűnő kedvezményvel, mely abból áll, hogy három évi biztosítás után a biztosított kívánalmára a szerződési kötvény, a már befizetett díjak összegének fele erejéig kölcsönrel terhelhető s így ha a szerződő fél három évi lefolyta után netalan oly körülmények közé jutna, hogy saját erejéből a díjakat be nem szolgáltathatná, az érintett kölcsönrel mindig segíthet magán; másrészt pedig a biztosított fél három évi biztosítási tartam után az életosztály nyereségeiben is részesülhet, minél fogva a befizetett díj a takarékoság mellett haszonnal is párosul.

Mindazoknak tehát, kik ez intézménynek jó oldaláról meg vannak győződve, s kik, következetesen a jövőre is fektetnek szult, én az életbiztosítást figyelmükbe ajánlom. K...y J.

A helybeli orvosok értekezleti megállapodásai ügyében.

Lapunk f. é. 9-ik számában több helybeli orvos részéről egy általuk mult hó 22-én tartott értekeztet megállapodásait tartalmazó nyilatkozat tétetett közzé, mely a közönség körében bizonyos sensációt okozott. E felhívás magára vonta magyénk főnökének figyelmét is, ki ez ügyben az alább egész terjedelmében közölt s lapunk zárta-kor hozzánk érkezett felhívást intézte a városi képviselőtestülethez.

Eperjes sz. kir. város tekintetes képviselőtestületének.

Az „Eperjesi Lapok“ folyó évi február hó 28-án megjelent számában több helybeli orvos egy értekeztet alapján létrejött s a hozzájárulókat kölcsönösen kötelező megállapodást tett közzé, mely — mint mondatik — az orvosi kar tekintélyének emelése s érzékenyen sujtott anyagi érdekeinek védelme céljából — az orvos és betegek közötti viszonyt a rendszeres díjazás tekintetéből szabályozni igyekszik, s többek között két elhatározást tartalmaz, úgy mint: az orvosoknak arra való kötelezését, miszerint meghívásuk alkalmával orvosi tanácsuk megadását gyógykezelői előzőjük megfelelő díjazásának igazolásától tegyék függővé, s az orvosi tanácskozmányban való részvétel díjának minimálmegállapítását.

Ezen megállapodásokat ugymint a közzétett nyilatkozat formáját és célzatát is, sem az emberiség követelményeivel sem az orvosi hivatás természetével megegyeztetetők nem tartom, de sőt a törvény rendelkezésével egyenesen ellenkezőnek látom.

Az orvosi hivatás épen abban különbözik minden mástól, hogy annak teljesítése a képesítettek nézve nemcsak hajlam dolga, nem is üzlet, de egyuttal erkölcsi kötelesség, melyet az emberiség ir elő, s az orvosi eskü és törvény szentesít; azon monopólszerű állás, melyet az orvosi hivatás a társadalomban elfoglal s azon érdekeknek, melyek megóvására szolgál általános és fontos volta elegendő biztosítékot nyújt arra nézve, hogy az orvos kötelességszerű fáradozásának a legtöbb esetben méltó jutalma sem fog elmaradni. Hogy erre nézve épen városunkban alapos panaszokra ok volna, az eddigi tapasztalatok, orvosaink

társadalmi helyzete és tekintélye nem igazolják, s különösen kizárja e következtetést azon körülmény, hogy — legalább tudomásom szerint még elő nem fordult oly eset, melyben valamely orvos méltánytalan díjazás miatt a törvényben előirt uton és módon panaszt emelt volna.

Már pedig ezen utnak választása mindenestre méltányosabb és helyesebb lett volna, mint a közönségre gyakorolt azon pressió, melyet a kérdéses nyilatkozat vesz célba. Különösen áll ez a nyilatkozat azon részére nézve, mely az orvosváltoztatásról szól. Bármit is akar a cikk az ily orvosváltoztatások okai gyanánt sejtetni, tudvalevő tény, hogy rendszerint a különösen súlyos megbetegedési esetek szoktak azok lenni, melyek időnkint okot szolgáltatnak arra, hogy az eljáró orvos működésének sikere iránt kétségbeeső beteg vagy rokonai máshoz folyamodnak segélyért. Valjon nem volna-e emberietlen eljárás az orvos részéről, ha ily esetekben a tanácsát kérő beteget mindenekelőtt az iránt vallatná ki: miért bocsátotta el elődjét, s mit fizetett annak? s csak e kérdésekre adott kielégítő válasz esetében vállalkoznék az orvosi szolgálatokra?

De — mint mondám — a cikket aláirt helybeli orvosok eljárása nemcsak az emberiséget s az orvosi hivatás követelményeit sérti hanem egyenesen a törvénybe ütközik, s ezen körülmény az mely miatt különösen indítva s kötelezve érzem magamat a tekintetes sz. kir. városi képviselő testület figyelmét ez ügyre főlhívni.

A közegészségügy rendezéséről szóló 1876. XIV. t. c. 48. §-a kimondja, hogy „a magánorvoslás díjazása kölcsönös megegyezéstől függ hol ilyen létre nem jött, peres esetekben szakértők meghallgatásával a bíróság határozza meg a díjat, melynek legkisebb mértéke az egész országra kihatólag, azonban tekintettel a városok és községek különböző viszonyaira, fokozatosan a belügyminister által állapittatik meg.“

A hatósági orvosokra vonatkozólag pedig ugyanazon törvény 145. §-a így szól: — „A községi és körorvos (s nálunk körorvosok hiányában a 156. § „p“ pontja értelmében a járási orvos is) a község illetve a szövetkeztet vagy egyesített községek szegényeit ingyen, a vagyonosokat pedig a díjazás iránt a községgel előlegesen kötött egyezés szerint orvosolja.“

Ha tehát a helybeli orvosok közül néhányan orvosi díjaiknak szabályozatlansága által érdekeiket sértve látták, tartoztak volna, vagy egyes konkrét esetekben az illetékes bíróságok segélyét kérték, vagy — a mennyiben hatósági orvosok — a díjaik iránti egyességet az illető községnél szorgalmazni, vagy végre az egész ügynek országos szabályozását, — melyet a törvény világos szavai szerint a kormány amugy is magának tartott fenn, — felsőbb helyen fölterjesztésileg kérelmezni.

A nyilatkozatot aláirt orvosok azonban ezen utak egyikét sem választva, eljárásuk által, — a mennyiben orvosi szolgálataikra minden törvényadta joghatóság nélkül díjszabást alkottak, s az orvosi segély kiszolgáltatását bizonyos esetekben harmadik személyek viszonyának rendezésétől tették függővé, az önbíráskodás terére léptek s oly föllépést tanusítottak, mely sokkal inkább alkalmas az orvosi tekintély csökkentésére mintsem célbavett emelésére.

A mennyiben jelenleg még csak összebeszélésről van szó, melynek gyakorlati érvényesítése eddigi tudomásomra nem jutott, nem fogom fenn ok arra, hogy a törvény büntető intézkedéseit alkalmazzam, felhívom azonban a tekintetes sz. k. városi képviselő testületet, miszerint a szóbanforgó orvosokat elhatározásuk törvényellenes voltára s alkalmazás esetében a törvény 7-ik §-ában szabályozott következményekre figyelmeztesse, s községi által örködjék a felett, hogy ezen összebeszélésből a közegészségügyre semmi hátrány ne háromoljék.

A tekintetes sz. kir. városi tisztí orvosai szintén aláirták a kérdéses nyilatkozatot; ezek egyike azonban Herkely János alorvos hozzájárulását az „/“ alatt csatolt hozzám intézett beadványban visszavonta, ehhez képest reá nézve minden további intézkedés szükségé elcsik. Ellenben dr. Kovács Antal városi főorvos a tekintetes képviselő által komolyan figyelmeztetendő lesz, hogy a cikkben foglalt kijelentéseket mint törvénybe ütközőket, tehát semmikeket magára nézve kötelezőknek nem szabad tekintenie, s azok tényleges érvényesítése esetében fegyelmi eljárásnak és az egészségügyi törvény 7. §-ában meghatározott, 300 frtig terjedhető bírságbüntetésnek tenné ki magát.

Elvárom a tekintetes képviselőtestület kötelességérete és buzgalmától, hogy a közigazgatás egyik legfontosabb ága, a közegészségügy érdekében tett ezen felhívásomnak erőlyesen megfelelelnd.

Kelt Eperjesen, 1880. március hó 22-én.
Péchy Zsigmond,
alispán.

Különfélék.

Bornemisza Boldizsár, a helybeli önkénytes tűzoltó-egylet volt főparancsnoka s jelenleg tiszteltbeli tagja, a fővárosi bejelentési hivatal tisztvi-

selöjévé kinevezte, a napokban távozott kör-
runkból. A vasuti indóháznál barátai s a tüzoltó-
egylet számos tagjai érzékeny bucsut vettek tőle.

A népkönyha javára. A Széchenyi-kör szí-
nészeti szakválasztmányja közelebb a helybeli nép-
könyha javára szándékozik színi előadást rendezni,
mely alkalommal Rosennek egy kitűnő, mindenütt
osztatlan tetszésben részesült s „A nagyzás hó-
bortja“ című jeles vígjátékát hozandja színre.

A nők s az érettségi vizsgálók. A budapesti
egyetem jogi karának március 14-én tartott ülésé-
ben — mint írják — olvastatott a cultusmi-
nister leirata, melyben a jogi kar véleményét kéri
ki az iránt, hogy a nők bocsátassanak-e érettségi
vizsgálatához és ezen alapon az egyetem rendes lá-
togatásához? A kérdés: gróf Hugonay Vilma ké-
relme folytán került a szövegre. A nőemancipa-
tíós pártoló Herczegh Mihály tanár részletes elő-
terjesztésében felsorolta az 6- és újlág minden
tudós hölgyét s javasolja, hogy a nőknek az érettsé-
gi vizsga engedtessek meg. Általános elvi meg-
oldást nem proponál ugyan a jogi kar, de a fen-
forgó esetben és előzmények után orvostudor Hu-
gonay grófné az érettségi vizsgához leendő bocsátá-
tatását megengedhetőnek tartja, ha szükségesnek
találják; de a jogi kar a zürichi egyetem tudori
oklevelét becsüli annyira, mint egy érettségi bizo-
nyítványt, s így a tudor-hölgynek az érettségi vizs-
gát elegendőnek véli. A grófnő zürichi tudori dip-
lomájának itteni érvényességének elismerése (nost-
rificatio) az egyetem szokásjogilag értelmezett pri-
vilegiumának kiterjesztését tenné szükségessé, mert
az egyetem privilegiuma csak férfiak graduálására
terjed ki, a jogi kar tehát csak az esetben véli
verificálhatónak a grófnő diplomáját, ha ő felsége
ezt kivételesen megengedi. A megengedést a jogi
kar pártolja, ha az orvosi kar itelele szerint a
zürichi szigorlatok terjedelme megfelel az itteni
orvosi szigorlatok mértékének.

Aus dem Sitzungsraale der Stadtrepräsentanz.

Am 20. d. M. fand eine Generalversammlung
der städtischen Repräsentanz statt, welche außergewöhn-
lich zahlreich besucht war.

Der vorsitzende Bürgermeister berichtet, — indem
er die Generalversammlung eröffnet — daß die Liste
der zur Wahl der städtischen Repräsentanten Berechtig-
ten seitens der zu diesem Behufe ernannten Kom-
mission bereits zusammengestellt und im Sinne der best-
henden Gesetze auf 5 Tage zur öffentlichen Einsicht
ausgestellt worden ist; ferner daß die Stadthauptmann-
schaft den auf die Geschäftsordnung, ferner auf das
Dienstreglement der Polizeimannschaft bezüglichen Ent-
wurf eingereicht hat. Derselbe wurde von Seite der
juridischen Sachkommission einem aus dessen Schooß
entwendeten engeren Ausschusse zugewiesen.

Nach diesen Berichten leistet der in die Reihe
der städtischen Bürger aufgenommene hiesige Ein-
wohner Julius Mikolitz den üblichen Bürgereid.

Hierauf gelangte ein Bericht der juridischen
Sachkommission zur Verlesung, mit welchem der auf
die Verwaltung des Kirchen- und Armenhausvermö-
gens bezügliche Statutenentwurf vorgelegt wird.

Bekanntlich erwies sich der bisherige altherkömm-
liche Verwaltungsmodus als unzulänglich und den
Controle-Anforderungen unentsprechend. Infolge dessen
wurde die Tendenz ausgesprochen, inwiefern dies mög-
lich ist — auch bezüglich des erwähnten Vermögens
die allgemeinen Kassenv.-Verwaltungs-Prinzipien zur An-
wendung zu bringen. Im fraglichen Entwurfe kam diese
Tendenz möglichst zum Ausdruck, durch die Maß-
regel, daß die Kirchenkasse vom Kirchenvater verwaltet
wird, jedoch unter der Kontrolle des jeweiligen Stadt-
pfarrers. Kapitalgelder und Wertpapiere werden
in der Stadtkassa in einem eigens hiezu designirten
Schranke bei Gegenperre, welche der städtische Kassier
handhabt, verwahrt; die Einkünfte sind nebst einem
Ausweise monatlich dem Stadtmagistrate einzuliefern.
Die Gelder des Armenhauses hingegen werden von
der Stadtkassa selbst manipulirt.

Die Aufsicht steht sonach dem Magistrate zu.
Bezüglich der Besetzung der Kirchenvatersstelle
wurde der Modus eingeführt, daß die Namen der Kandida-
ten behufs Begutachtung dem Vertretungskörper der
hiesigen kath. Kirchengemeinde mitgetheilt werden soll-
ten, worauf die erledigte Stelle durch die städtische
Repräsentanz mittelst Wahl besetzt wird, bei welcher
die relative Stimmenmehrheit erforderlich ist.

In einem zweiten Berichte der juridischen Sach-
kommission wurde über das Ergebnis der in Folge
Generalversammlungsbeschlusses bezüglich der weiteren
Verpachtung der Mauthgerechtigkeit am 16. d. M.
abgehaltenen zweiten öffentlichen Lizitation referirt,
woraus hervorgeht, daß der Meistbot, den Josef
Zboray mittelst Offert stellte, 17,111 fl. als jährlichen
Pachtzins betrug. Dieses Resultat wurde ange-
nommen und auf den Repräsentanten Bela Tritsch, auf
dessen in bindender Form zum Ausdruck gebrachten
Anregung, zur zweiten, resultatvollen Lizitation ge-
schritten wurde, lebhaftes Interesse ausgedrückt.

Im weiteren Verlaufe der Sitzung wurde die
Zuschrift des kön. Rathes Zelenik-Almásy verlesen,
worin derselbe bekannt gibt, daß die seitens des Nu-
nizipiums in Angelegenheit der projekirten Hebung
der zwischen Speries und Sebes befindlichen Land-
straße unter seinem Präsidium entsendete Kommission
am 25. d. M. tagen wird, in Folge dessen die Kom-

mune eingeladen wird, bei den Verhandlungen durch
eine Vertretung theilzunehmen.

Da in dieser Gelegenheit bereits im Laufe des
vorigen Jahres eine aus den Repräsentanten Vodorá-
nyi Balint, Gyula Schmidt, Viktor Mosánky und
Sarlay bestehende Kommission entsendet war, so wurde
dieselbe mit dem städtischen Architekten ergänzt und
neuerdings betraut, bei der erwähnten Verhandlung die
Interessen der Stadtkommune zu vertreten.

Zur Verlesung gelangte noch ein Beschluß der
Nothstandskommission, womit ein Erlaß des Ministeri-
ums des Inneren mitgetheilt wird, in welchem die
Bedingungen und Modalitäten, bei denen seitens ein-
zelner Gemeinden Nothstandsanlehen kontrahirt werden
können, enthalten sind.

Wird zur Kenntniß genommen.
Schließlich wurde der Bericht der juridischen
Sachkommission in Bezug auf die Wiedereinsetzung
des infolge Konfurfes suspendirten Waisenvaters ver-
lesen.

Da aus dem Berichte dokumentarisch hervor-
geht, daß der Grund, welcher die Suspendirung im
Sinne der Gesetze veranlaßte, in Folge Ausgleiches
weggefallen ist, so wurde die Suspendirung aufgehoben
und die Wiedereinsetzung des Waisenvaters be-
schlossen.

Tagesneuigkeiten.

Kirchenmusik. Gestern, am Charfreitag, besorgte
der Musik-Ausschuß des Széchenyi-kör das Chorale
in der Pfarrkirche, u. z. sowohl den Gesang, als die
Instrumentalmusik. Die Ausführung des sehr gut ge-
wählten Werkes war in jeder Hinsicht eine vorzüg-
liche und gereicht sowohl den Theilnehmern, als auch
dem Kapellmeister zur vollen Ehre. Es ist untrüglich
daß eine gute Musik die feierliche Stimmung und
Andacht wesentlich fördert.

Ein seltener Krankheitsfall. Von dem Aber-
glauben, welcher die Geister und Gemüther unseres
Landvolkes noch immer in Fesseln hält, zeugt auch
folgender Vorfall.

Zu dem hiesigen Arzte, Herrn Dr. L. M. kam
vor einiger Zeit ein Weib aus einem der umliegenden
Dörfer und beklagte sich bitter über die Schmerzen,
die ihr der böse Geist verursache, der ihr in den Kör-
per gefahren. Bald plage er ihr Kniegelenke, dann
ziehe er langsam in ihren Hals herauf, wo er ihr
große Qualen zu bereiten pflege. Nicht selten finde
der böse Geist ein besonderes Vergnügen daran sie
zum Selbstmorde zu persuadiren, ihr einflüsternd, sie
solle sich erhängen. Diese Einflüsterungen weise sie
jedoch stets entschieden zurück, weil sie leben wolle.

Der Arzt diagnostizirte eine stärkere Verkühlung,
welche Rheumatismus zur Folge hatte und gelang es
ihm auch, mittelst entsprechender Arzneien das Weib
von den Qualereien des bösen Geistes wirksam zu
befreien.

**Die Interpellation in Bezug auf die Wörös-
vágáser Opal-Gewerkschaft** hatte insofern den gewünsch-
ten Erfolg, als die Generalversammlung der Beteilig-
ten — wie dies aus der im Inseratentheile ent-
haltenen Einladung zu ersehen ist — bereits zusam-
menberufen worden ist.

Die Institution der Kultur-Ingenieure, welche,
besonders unter den landwirthschaftlichen Verhältnissen
unseres Vaterlandes eine so wichtige Rolle zu spielen
berufen ist, entwickelt sich in erfreulicher Weise. Diese
Institution, welche noch vor zwei Jahren mit einem
einzigsten Ingenieur wirkte, ist — wie „Magyar Föld“
erfährt — dieser Tage im Ackerbau-Ministerium neu
organisirt und der Status der Ingenieure mit fünf
Kultur-Ingenieuren vermehrt worden, die schon in
diesem Jahre mit sieben Wiesenmeistern, welche in der
Kaschauer Wiesenmeisterschule ihre erste Ausbildung
erhalten haben, arbeiten werden. In der kurzen Zeit-
dauer von ein paar Jahren hat die Institution im
landwirthschaftlichen Publikum sich bereits so großes
Vertrauen erworben, daß für die von den Kultur-
Ingenieuren vorzunehmende Bodenverbesserung schon
150.000 Joeh Land angemeldet sind.

Der Statistik der Feuerwehren in den Komita-
ten Abauj, Gömör, Száros, Zips und Zorna ent-
nehmen wir folgende interessante Daten. In den ge-
nannten Komitaten gibt es derzeit 48 Feuerwehrein-
heiten, welche im Ganzen 3027 mitwirkende und 2416 un-
terstützende Mitglieder zählen, während sich die ge-
samte Einwohnerzahl jener 48 Städte und Ort-
schaften, wo es Feuerwehren gibt, auf 118889 beläuft.

Zur Verfügung dieser Feuerwehren stehen 44
Saugpumpen (Hydrophor) 97 Spritzen älterer Con-
struktion und 54 Handpumpen.

Wir bemerken noch, daß wir diese Daten der
vom tüchtigen Kommandanten der Sgloer Feuerwehre
Tobias Putsch mit anerkennenswerthem Eifer zusam-
mengestellten statistischen Tabelle entnehmen, welche
auch bezüglich sonstiger Verhältnisse unserer Feuer-
wehren interessante Daten enthält, welche wir bei
einer anderen Gelegenheit besprechen werden.

Die Wilhelmstädter Malzextrakt-Bonbons ent-
halten, wie durch chemische Analyse nachgewiesen ist,
gegen 40% echtes Malzextrakt, woraus sich auch ihre
schleimlösende, anfeuchtende und reizstillende Wirkung
erklärt. Die echten Wilhelmstädter kommen in rothen
Schachteln, die feineren Sorten in Blechbüchsen in
den Handel und sind heutzutage in unserer Monarchie
die verbreitetsten und beliebtesten Brust-Bonbons.

Plandereien.

Die weißen Fittige des „dritten Winters“,
welcher uns mit seinem Froste gequält, sind endlich
hinweggezogen; — „in Weidlingau ist der Himmel
wieder blau“ und auf den Trottoirs erglänzen funkel-
nagelneue Cylinderhüte, die prachtvollen Farben des
Spektrums wiederpiegelnd.

O tempora, o mores! Wer hätte es Anno 1861
als sich eines schönen Morgens unter Neptun am
Hauptplaz zum Vergügen der guten Sperieser, mit
einem alten umflorten Cylinderhute bedeckt, präsen-
tirte, zu prophezeien gewagt, daß dieser, damals so
verpönt gewesene Auswuchs der Mode die Köpfe der
Patrioten gar bald wieder zieren wird.

Wie ganz anders war es damals!
Der Patriotismus stellte dazumal an den Ein-
zelnen bei weitem geringere Ansprüche als heutzutage.
So Manche glaubten ihren patriotischen Pflichten Ge-
nüge geleistet zu haben, wenn sie die eventuelle Ge-
legenheit einen Cylinderhut, alias „Pintich“ einzu-
ziehen, nicht unbewußt vorüberziehen ließen. Heute
wird auch das pünktliche Steuerzahlen zu den patrio-
tischen Pflichten gerechnet und das ist bekanntlich ein
sauerer Apfel.

Es war das eine schöne, bewegte Zeit; der Krach,
die modernen „Wechselbeziehungen“ und sonstige Wohl-
thaten der neueren Zeit waren uns damals ebenso
unbekannt, wie es z. B. die spanischen Dörfer heute
noch sind.

Freilich waren wir dazumal noch etwas jünger
und weniger fortgeschritten in der abendländischen Kul-
tur, als heute.

Das Erwachen des Frühlings hat in uns diese
Nemesis an vergangene Tage erweckt, mit welcher
die Vorfälle der letzteren Jahre in so kraffem Wider-
spruch stehen, daß man sich oft genug bewogen füh-
len kann in den bekannten Ausruf eines Philosophen
mit einzustimmen: „Es ist schwer Mensch zu sein!“

Da nun dieser Satz viel Wahres enthält, ande-
retheils aber der helle warme Sonnenstrahl und die
milde Atmosphäre uns an den endlich stattgefundenen
Eintritt des Frühlings erinnern, so ist zu hoffen, daß
die springenden Knospen und das frische, lachende Grün
uns allmählig daran erinnern werden, daß es nicht
nur schwer, sondern mitunter auch recht angenehm ist:
Mensch zu sein.

Solange es mit der vollkommenen Verjüngung
der schönen Natur einweilen noch sein Bewenden
hat, suchen wir uns auf andere Weise zu zerstreuen,
denn:

„Glücklich ist, wer vergißt,
Was noch zu bezahlen ist.“

So bauen wir unter anderm große normal-
mäßige Kasernen für ein Linien-Infanterie, ferner
für ein Reserve-Regiment, dann für ein zweites Hon-
véd-Bataillon und wohl auch bequeme mit allem Com-
fort ausgestattete Kavallerie-Unterkünfte, — natürlich
leider nur im Geiste. Dann halten wir in unserer
Eigenschaft als Mitglieder des Compositores-Ge-
neralversammlungen ab, reguliren am Papiere das
launenhafte Bett des kaffeebraunen Szekes und heben
zum Ueberflus die Landstraße zwischen Speries und
Sebes, damit die Kommunikation in Folge der häufigen
Inundationen keine Störungen erleide. Lauter nützliche
Dinge, an deren Durchführung mit Recht große
Hoffnungen geknüpft werden, umso mehr, da deren
Effektuirung in der angeedeuteten Art und Weise mit
gar keinen Kosten verbunden ersieht. — Mitunter
ergößen wir uns dann auch an den Couplets der
Volksänger, deren Produktionen — wie es im Pla-
fate heißt — sehr „decent“ sind, woraus sich mit
Leichtigkeit der Schluß folgern läßt, daß es undecente
Produktionen überhaupt gar nicht mehr gibt, weil so
manche Dinge, die früher allgemein für undecent ge-
halten wurden, heutzutage für anständig, oder gar
moralisch gelten. Mitunter entfallen aber diese Couplets
wohl auch treffende und wahrhaft witzige Einfälle,
denen zu Liebe man schon gerne das ein Auge zu-
drückt, um mit dem andern — durch das Glas —
desto besser zu sehen.

Drahtlich klingt es wohl, wenn da gesungen
wird:

„Wann dem die Dummheit weh thun möcht;
Der wär schon längst im Grab.“ —

aber treffend ist es doch; ebenso verhält sich die Sache
mit den Gesängen von dem Nil, an dessen Ufern
„falsche Krokodile“ herumspazieren, obwohl man nicht
erst den Nil aufzusuchen braucht, um solche zu sehen;
dieses Malheur kann einem allabendlich auch auf un-
serem Trottoir wiederfahren, welches jezt, Gott sei
Dank, nur schon in dieser Beziehung schlüpfrig, sonst
aber trocken und ungefährlich ist, was im Winter
trotz des energischen, anerkennenswerthen Einschreitens
unserer Polizei — in Folge der Indolenz der Haus-
eigenthümer nicht immer der Fall war.

Die Trockenheit und Belebtheit des Trottoirs
haben wir — wie gesagt — dem Wechsel der Bitterung
zu verdanken; der einzige Wechsel den Jedermann ge-
trost acceptiren kann, ohne sich der Gefahr auszusetzen,
hohe Prozente zahlen und Unannehmlichkeiten erleiden
zu müssen. Man sollte sich eigentlich mit diesem Wech-
sel begnügen; dann wäre die Lust nicht nur Denjen-
igen zuträglich und wohlthuernd, die an Rheuma-
tismus, sondern auch denen, die an modernen „Wech-
selfieber“ leiden.

Ahmed.

bringt
Berich
des 91
und 8
seit ein
hält
Oberlie
unterhe
fachte
auf's 2
auf ein
zufom
erfiche
habe de
gen wo
Die 8
und in
Angeleg
Kaiser
beide 2
der ein
Vaba
einem 3
ihn tra
verwund
Säbel
wurde
det, die
Patroui
leistete
ille auf
todt nie
nach 2
Begleit
angekom
einen a
vierten
lenk. 2
seinem 3
sehr tüc
dauern
auch in
W
desverthe
Waffenü
beurlaub
Waffenü
Zeit von
Dauer
Männlich
überall a
er der 2
Honvéd-2
auf 5 M
Die
sich auch
man nu
Bäckerge
Jahren
sezt, da
endlich di
vorigen
Geliebte
habe un
wären. 2
lich fiel i
nicht ge
er schier
betheuerte
dete sie i
ihr nicht
konto in
das Ver
ohne Wis
Wörle ge
That eine

Kiade

A Re

t. cz. ér
kor az
tartan 6

381

Bau-

Johan
Grabenga
empfehl
nem, abge
fons, Büch
und Waich
Sophatische,
und
Für je

Tagesneuigkeiten.

Ueber ein blutiges Drama in Neu-Gradiſta bringt die „Agrarzeitung“ folgenden ausführlichen Bericht: Die beiden Offiziere, Lieutenant Hadzſi-Baba des 91. Landwehr-Bataillons und der Oberlieutenant und Kompagnie-Kommandant Eubifics standen schon seit einiger Zeit nicht mehr in freundschaftlichem Verhältnis zu einander; eine Zurechtweisung, die der Oberlieutenant dem Lieutenant anlässlich einer Abendunterhaltung wegen seines Benehmens zukommen ließ, machte den Zorn des leidenschaftlichen Hadzſi-Baba auf's Aeußerste an; er inultrirte den Oberlieutenant auf eine Weise, daß ihm dieser eine Herausforderung zukommen ließ. Als die Sekundanten bei Hadzſi-Baba erschienen, stellte dieser die Beleidigung in Abrede; er habe den Oberlieutenant weder beleidigt noch beleidigen wollen und wer das Gegenteil behauptet, lüge. Die Kartellträger meldeten dies ihrem Auftraggeber und in diesem unausgetragenen Stadium blieb die Angelegenheit bis zum 21. d. Für diesen Tag war Kasernen-Visitation angesetzt und hatten an derselben beide Offiziere theilzunehmen. Als sich die Herren von der einen Kaserne in die andere begaben, blieb Hadzſi-Baba um einige Schritte zurück und feuerte aus einem Revolver fünf Schüsse auf E. ab, deren drei ihn trafen. Der sechste Schuß verlagte E. fiel schwer verwundet zur Erde; Hadzſi-Baba warf Mantel und Säbel ab und rannte gegen die Save zu. Sofort wurde eine Patrouille zu seiner Verhaftung abgeordnet, die ihn auch bald auf Schußweite erreichte. Die Patrouille rief ihm mehrmals das „Halt“ zu, E. leistete aber dem Rufe keine Folge, worauf die Patrouille auf 300 Schritt Feuer gab. Hadzſi-Baba sank todt nieder. Eubifics wurde in das Garnisons-Spital nach Agrar überführt. Derselbe ist am 23. d. in Begleitung eines Arztes aus Neu-Gradiſta in Agrar angekommen. Er hat einen Streifschuß im Nacken, einen an der linken Seite zwischen der dritten und vierten Rippe und eine Kugel im linken Ellbogengelenk. Seine Verwundung ist eine schwere, doch ist an seinem Aufkommen nicht zu zweifeln. Eubifics ist ein sehr tüchtiger und beliebter Offizier und ist das Bedauern über dieses Ereignis sowohl in Offiziers- als auch in Bürgerkreisen ein allgemeines.

Waffenübungen. Eine Verordnung des ungar. Landesverteidigungsministers in Betreff der diesjährigen Waffenübungen der Reservisten und auf längere Zeit beurlaubten Soldaten bestimmt, daß die Dauer der Waffenübungen der Reserve-Offiziere auf die gestattete Zeit von 4 Wochen festgestellt worden, — dagegen die Dauer der diesjährigen Waffenübungen der Reserve-Mannschaft zufolge a. h. Genehmigung Sr. Majestät überall auf 13 Tage beschränkt worden ist. Die Dauer der Waffenübungen der Honvéd-Offiziere und der Honvéd-Mannschaft im Beurlaubungsstand erstreckt sich auf 5 Wochen.

Die Geliebte als Vorsehung. Im Lotto läßt sich auch gewinnen, wenn man nicht gesetzt hat — man muß eben nur eine Geliebte haben. Ein Pester Bäckergeſelle hat — wie „P. Hirlay“ mittheilt — seit Jahren in der Regel drei Zahlen in's keine Lotto gesetzt, da ihm aber das Glück nicht hold war, riß ihm endlich die Geduld und er unterließ das Segen in der vorigen Woche zum erstenmal. Da plötzlich kam seine Geliebte zu ihm und theilt ihm mit, daß er gewonnen habe und daß seine drei Nummern herausgekommen wären. Anfangs freute sich der Bäckergeſelle, doch plötzlich fiel ihm ein, daß er die Nummern gerade diesmal nicht gesetzt habe, worüber er demmaßen erschraf, daß er schier das Bewußtsein verlor. Seine Geliebte aber behauptete nochmals, daß er gewonnen habe, hiebei redete sie ihm zu, seine Geldbörse nachzusehen, wenn er ihr nicht glauben wolle. Nichtig befand sich das Diskonto in der Geldbörse. Das Mädchen hat nämlich das Verläumdniß ihres Geliebten wahrgenommen und ohne Wissen geſetzt und ebenso das Diskonto in seine Börse geschmuggelt, gegen welches sie dann in der That einen Gewinn von 8000 fl. behoben.

Felelős szerkesztő: *Kyss Géza.*
Kiadó-tulajdonos: *Az Eperjesi Bankgyűlet.*

A Remete-simonkai opálbánya-vállalat

t. cz. érdektársai f. hó 30-án délután 3 órakor az eperjesi takarékpénztár helyiségében tartanó értekezletre tisztelettel meghivatnak.

Schmidt Otto.

Bau- u. Möbel-Niederlage.

Johann Woloszinovits in Eperies,
Grabengasse Nr. 68 nächst dem Proviant-Hause.
empfehlte seine eigenen fertigen Möbel-Erzeugnisse aus trockenem, abgelagerten Holz, u. z.: doppelte und einfache Schiffs-, Bücherstänne, Glasstänne, Kredenze, Betten, Nachtkästen und Waschkästen mit Marmorplatte, Salon-, Schreib- und Sophaſtühle, feine Schlafzimmers-Garnitur mit Schnitzarbeit und geköpft zu den billigsten Preisen.
Für jedes Stück wird ein Jahr garantirt.

Schuh- und Cizmen-Fabrik
von
Imre Temesváry
in Budapest,
Kerepeserſtasse Nro. 11. Verkauf en gros & en detail.

Empfehlte für Damen:
Komodische aus Laſting oder Leder fl. 1.20
Promenadeschuhe aus Laſting oder Leder mit Stöckel und eleganten Maſchen „ 2.—
Regattastiefel mit Spanglen oder Verſchlüſſſchnallen aus feinstem Laſting oder Leder modernſte Façon „ 3.—
Zugstiefeln 20 Centimeter hoch, aus feinstem Laſting oder Leder mit genagelten Doppelfoſſen „ 3.60

Für Herren:
Regattastiefeln aus besten Gamsen oder Chagrainleder mit starken Sohlen „ 3.80
Regattastiefeln aus Handschuhleder oder Salmiak mit starken Handschuh „ 4.20
Zugstiefeln aus Zuchten oder Wachsleder, mit genagelten und geschraubten Doppelfoſſen „ 4.—
Ausgezeichnete beste Qualität „ 4.60
Cizmen 50—60 Centimeter hoch aus wasserdichtem Zuchtenleder mit 3fach genagelter und geschraubter Doppelfoſſe „ 9.—
Ferner alle Gattungen Knaben-, Mädchen- und Kinderstiefeln zu billigsten Fabrikpreisen.
Bestellungen werden gegen Nachnahme oder Geldeinsendung prompt effectuirt, Nichtkonvenientes bereitwillig umgetauscht, ausführliche Preiscurante gratis und franco zugesendet.
294 2-5

Engros Abnehmer bedeutender Rabatt.

Arverési hirdetés.
A mislyei közalapítványi főtisztviség részéről ezennel közhírré tétetik, miszerint a mislyei uradalomhoz tartozó több rendbeli bérletek fognak f. évi áprilhó 12-én a mislyei főtisztviség irodában bérbe adatni, nevezetesen:
a) Az osvai 51¹¹⁵⁵/1200 hold föld a hozzá tartozó gazdasági épületekkel f. é. október 1-től hat évre, bántpénz 52 frt, évi bér 320 frt.
b) Az osvai koresma- és italméresi jog f. évi október 1-től három évre, bántpénz 60 frt, évi bér 548 frt.
c) A bologdi koresma és italméresi jog f. évi október 1-től három évre, bántpénz 40 frt, évi bér 400 frt.
d) A dubravai koresma és italméresi jog f. évi október 1-től három évre, bántpénz 30 frt, évi bér 255 frt.
Az árverés zárt ajánlatok útján történik.

bérleni szándékozók tartoznak emélfogva f. évi áprilhó 12-én déli 12 óráig zárt ajánlatukat a fent megírt bántpénzhez és azon nyilatkozattal ellátva, a főtisztviség irodába beadni, hogy a bérleti feltételek előttük ismeretesek és azokat elfogadják.
A bérleti feltételek alólirt főtisztviség irodájában megtekinthetők. Utóajánlatok vagy a feltételektől eltérő ajánlatok el nem fogadhatnak.
Bérlők, kik tartozásban vannak vagy pörben állanak az uradalommal, nem versenyezhetnek.
Mislye, 1880. március 5-én.
Kir. közalapítv. ker. főtisztviség.

Gewölb sammt Wohnung
zu vermietthen
im von Königlichen Hause zu Soóvár, das Gewölb als gemischte Waarenhandlung im Jahre 1836 errichtet, hat als das älteste, und am besten Plage gelegene hiesige Geschäft die besten Erfolge aufzuweisen. — Die Bedingungen zu erfragen im Hause selbst bei der Eigenthümerin.
283 3-3

Da das echte Malzextract — dessen Anwendung sich auf die Ausprüche der Professoren **Oppolzer, Heller, Bock und Niemeyer** gründet, — einen viel günstigeren Einfluss auf die leidenden Schleimhäute übt, als der gewöhnliche Zucker, so sind die daraus erzeugten edsten
Wilhelmsdorfer
Malzextract-Bonbons
um Vieles aufweichtender, reizstillender und schleimlösender als alle jene Bräutbonbons, welche nichts als Zucker oder neben diesem höchst indifferente Stoffe enthalten.
Es wird daher insbesondere gebeten, die Wilhelmsdorfer Malzextract-Bonbons nicht mit den sogenannten Malz-Bonbons zu verwechseln, welche diesen Namen nicht verdienen, da solche gar kein Malz enthalten.
Die Wilhelmsdorfer Malzextract-Bonbons werden in zwei Qualitäten erzeugt: in rothen Cartons à 10 fr., per Dgd. 1 fl., — und mit mehr Malzextract, in Büchsen à 25 fr., 40 fr. und 70 fr.
Jos. Küfferle & Co. Wien.
Depots in Eperies bei den Herren **L. Holenla, Béla Stanzel u. I. W. Gallottik.**

Behufs Neubelebung und zum Zwecke produktiver Entwicklung in **Cultur, Industrie, Handel, Gewerbe und Verkehr** werden, um an schöpferischer Bethätigung, um an dem gedeihlichen Emporblühen befruchtend mit zuwirken jetzt, aus einer **mächtigen Geldquelle**

grosse CAPITALIEN

vornehmlich in **grösseren Beträgen** auch in **Baarposten** bis zu

mehrere Millionen Gulden

zumeist aber in **Gold** nur **hypothekarisch** auf **I-te** und **II-te Sätze** gegen äusserst geringe Zinsvergiütung sogleich bereitwilligst vertheilt, für bestimmte Zeit, oder in jährlichen gleichen Rückzahlungen, oder auf **Annuitäten**, vorzugsweise aber auf **grosse industrielle Etablissement, Fabriken** bedeutende Landwirthsch. **Industrien, Bergwerke, Güter, Herrschaften, Gemeinden, Städte, Häusergruppen**, auch **grosse Bau-Credite** werden umfangreichst gewährt unter Ausschluss jeder Vermittlung, daher werden Anträge **nur direkte** von Darlehenswerber entgegengenommen, durch den

Bevollmächtigten Herrn Leo Binder Wien Reiserstrasse 29.
Central-Bureau, Aufnahme und Expedirt, Stadt, Kolovratring 9.
Ein- & Verkauf und Tausch von Gütern, Herrschaften, Häusern, Fabriken, Bergwerke, Gewerkschaften und grösseren Industrien; Compagnons auch mit **hohen Einlagen;** Relationen und Correspondenzen im In- und Auslande.

Die ehrbare Selbstständigkeit
bei lukrativen Zweigen, oder die sofortige Gründung einer selbstständigen, angenehmen, ehrenvollen, gesicherten

EXISTENZ

mit grosser Zukunft als

Haupt- oder Nebenbeschäftigung

für gebildete Herren, redlichen, ehrenhaften Charakters, für jeden Stand und jeden Orte, auch für Personen aus vornehmen Stande. — Hiezu meine glänzend bewährten Instruktionen auf Grund 23-jähriger Erfahrung-n. Beobachtungen und eingehender Studien, und praktische Einführung in mehr als **40 grosse Zweige**, gestützt auf langjährige erprobte Thätigkeit. — Bei geschickter rationeller Führung, Ausdauer, aufmerksamer Pflege und reeller Handhabung sind auch ohne Capital und ohne Domizilveränderung pro Anno auch 30.000 bis 50.000 fl. als Reingewinn, nach Umständen aber auch mehr als das Doppelte ehrenvoll zu verdienen. — Eine Menge sprechender Beweise beleuchten Gesagtes durch die herrlichen Lichtstrahlen der glänzendsten Erfolge.

Adresse für Correspondenten: Leo Binder, Wien, Reiserstrasse 29.

Entsprechender Nebenverdienst
durch Tantieme und Provision, für

wohlerzogene, gebildete Damen!

Bei Erweiterung meines Wirkungskreises durch ehrende Geschäftsverbindungen nach allen Richtungen des In- und Auslandes, werde demnächst für das zu vergrößernde Comptoir benötigen:

1 Directrice, 1 Dame von hoher Bildung mit schönen Herzens- und Geistesgaben ausgestattet, zur Leitung der Correspondenz. —
1 Repräsentantin für Buchführung, Controlle und zu Auskunftsertheilungen; —
mehrere Correspondentinnen für deutsch, französisch, englisch, italienisch, spanisch, ungarisch, polnisch und russisch und zwar für jede **einzelne** Sprache **eine** perfekte Correspondentin.
Diese Nebeneinkünfte und Beschäftigungen eignen sich aber nur für solche gebildete Damen, die von ihrer eigenen, gesicherten, anständigen Rente ohnehin sorgenlos leben, weil da kein fixer Gehalt, sondern blos Tantiemen und Provision bewilligt werden könnten. **Mehrere wissenschaftlich gebildete Damen** für die deutsche Correspondenz und **einige** für die französische, englische und italienische Sprache können sogleich beschäftigt werden, auch eine **Sekretärin** und eine **Sektions-Chefin** würden benötigt werden bei entsprechenden, mitunter hohen Nebeneinkommen. 300 1-36

Comerc. & Landw. General-Agentie, Allg. Handels-Agentur & Commission
von
LEO BINDER, Wien, Administrations-Cassa Reiserstrasse 29.
(Gegründet im Jahre 1854.)

